

Рву виделкою панчохи, розтираю макіяж
Я розбита ніби скло, але зібрана у вітраж
Виглядаю, як збірний недописаний персонаж
Руки трусяться від тривоги, втамовую свій мандраж

Поки я віддавала, ти брав і хотів ще більшого
Поки я вмирала, тебе все це тільки тішило
Поки вночі без сну гадала як стати ліпшою
В сутінках твоєї голови водилась інша

Розриваю блокноти, хай згорають брудні рядки
Завали свого рота, я вже знаю хто ти такий
Ти хотів бути проти системи, да ти бунтар
Ти відчуєш мій дотик тільки за умови що це буде удар

Ти не Nikow, саморуйнування тебе не буде
Підкидав мені свої травми, як власних дітей зозуля
Несла цей хрест, тепер мое ім'я не згадуй всує
Щоб з тобою не зустрітись, готова вірити, що земля не куля
Тепер я руйную фундамент
На якому стояв твій повітряний замок
Тепер твоє серце – це моя вечеря, обід і сніданок
Тепер моя терапія коштує більше твоїх обіцянок
Коштує більше
Коштує більше
Коштує більше твоїх обіцянок

Розриваю блокноти, хай згорають брудні рядки
Завали свого рота я вже знаю хто ти такий
Ти хотів бути проти системи, да ти бунтар
Ти відчуєш мій дотик тільки за умови що це буде удар

Хай згорають брудні рядки
Завали свого рота, я вже знаю хто ти такий
Ти хотів бути проти системи, да ти бунтар
Ти відчуєш мій дотик тільки за умови що це буде удар